

Kortjakje Nieuwsbrief

Voorwoord

Ik ben wat ik kan begrijpen. Hoe meer mensen ik in hun leven leer kennen, hoe meer dat van mijzelf vervuld raakt. En ik word alles wat ik kon worden en dat wat louter mogelijkheid was, wordt werkelijkheid. Ik zal meer zijn naarmate er minder van dat ik is dat me begrenst. Het ik is immers als een dievenlantaarntje... er bestaat niks anders dan wat in de kring van

zijn schijnsel valt. Maar nu ben jij er en jij en jij, jullie zijn met zoveel, wij zijn met zoveel, een talrijke schare, wat groeit de wereld wanneer je er andere mensen in toelaat! Je zou niet zeggen dat het zo omvangrijk, zo glorieus was! En dat is het ware doodgewone leven, het allergeeueste leven, niet dat van mij, maar dat van ons, het onmetelijke leven van ons allen.

We zijn allen doodgewoon als we met zoveel zijn; en desondanks... wat een feest!

*Uit: Een doodgewoon leven
van Karel Capek*

De geschiedenis van Kortjakje Deel 3: over Amadeus

Kortjakje Nieuwsbrief

In 1999 start het verhaal van Amadeus.

De meest gevorderde leerlingen van Kortjakje worden samen gebracht in een strijkorkest. Of beter gezegd in een groepje strijkers want niemand kan op dat moment vermoeden dat Amadeus zal uitgroeien tot een volwaardig strijkorkest.

De eerste jaren bestaat Amadeus uit een tiental tieners die samen musiceren. De meest voor de hand liggende stukken worden gekozen en er wordt elk jaar een of twee keer opgetreden.

Vele jaren gaan voorbij en de groep wordt groter en groter. Ook de leerlingen die afstuderen bij Kortjakje blijven trouw naar de repetities en concerten van Amadeus komen.

Zo wordt Amadeus een orkest van 25 jongeren waarvan de helft zijn muzikale studies verder zet aan één van onze Vlaamse conservatoria of ze al heeft afgerond. De andere helft zijn onze nog steeds spelende amateurs die de opleiding bij Kortjakje helemaal hebben doorlopen.

De cello pupiter wordt al jaren geleid door Daan en Jef maakte zich als bassist onmisbaar.

Eén constante wat de violen en alten betreft: ze kregen allemaal hun viool opleiding bij Veerle of Wim.

Na vijftien jaar kan ik getuigen dat Amadeus een speciaal orkest is. De werking is uniek. Steeds wordt er op een positieve manier gestreefd naar het best mogelijke resultaat. De mix tussen amateurs en professionelen is een verrijking voor beiden. De amateur wordt mee getrokken door het hoge spelpeil van de professionele muzikant. De professionele muzikant wordt meegezogen door de enorme motivatie van de amateur. Een mooie wisselwerking die al voor prachtige resultaten heeft gezorgd.

Zo trok ons orkest in 2009 op tournee naar Finland en in 2011 naar Spanje. Er werd ook een mooie CD opgenomen met hedendaagse Finse muziek.

Deze vakantie brengt Amadeus een herneming van de kameropera van Frank Nuyts op 21,22 en 23 juni te Gent

in het kader van de Gentse feesten. Voor volgend seizoen werken we aan een productie rond de vier jaargetijden van Astor Piazzolla. Het belooft een boeiend project te worden dat u zeker niet mag missen. Dit project zal uitmonden in een tournee in de vakantie van 2015.

Bij Kortjakje zijn wij ontzettend fier op Amadeus. Alle doelstellingen die we bij Kortjakje zo fel nastreven, vinden we zo mooi terug in de werking van ons orkest: Mensen bij elkaar brengen. Samen muziek maken. Samen vrienden zijn. Je hart laten spreken. Muziek laten leven.

Dank je wel aan al de muzikanten die de voorbije jaren deze groep hebben mogelijk gemaakt en dank je wel S. Suzuki die zelfs na zijn dood als inspirator een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan ons super orkest.

Wim Meuris

Interview met oud-leerlinge: Joke Verswijvel

Kortjakje Nieuwsbrief

Vorig jaar studeerde Joke af aan het Lemmens instituut te Leuven. In de reeks oud leerlingen stelden we Joke een paar vraagjes:

Hoe ben je er toe gekomen om viool te gaan spelen?

Mijn oudere zus en broer gingen allebei al naar de muziekacademie te Lier. Mijn zus speelde piano maar ik wou liever iets anders spelen dan zij. Toen ik zes jaar was, ambieerde ik eerst een slagwerk-carrière, omdat ik op de kermis een klein trommeltje gewonnen had waar ik graag hard op sloeg. Maar een jaar later mocht ik toevallig mee naar een concert van Kortjakje gaan luisteren, want mijn nicht (Lore) speelde mee. Sindsdien wilde ik niets anders meer dan viool.

Jij bent de enige leerling die wegens omstandigheden de helft van de lessen bij Veerle en de tweede helft van de lessen bij Wim volgde. Hoe was deze ervaring? Wel beleefd blijven.

(Ben ik altijd.)

Ik heb bij allebei veel geleerd en geen noemenswaardige trauma's overgehouden aan het feit dat ik van leraar veranderde. Van Veerle kreeg ik mijn allereerste vioollessen. Ik kwam

altijd samen met een vriendin naar de les en we oefenden in het begin ook veel samen. Toen ik naar Wim ging, kwam zij ook mee en eigenlijk verliep dat allemaal nogal vlot.

Ik kan me niet herinneren dat ik ooit in de war was, en dat was zeker omdat ze zo goed samenwerken. Het enige spijtige was dat ik bij Wim geen stickers meer kreeg. Dat vergeef ik hem nooit.

Wat deed je besluiten om naar het Lemmens instituut te gaan op je 18 jaar?

Ik speelde heel graag viool, en wist dat ik eeuwig spijt zou hebben als ik iets anders zou gaan studeren zonder eerst tenminste het ingangsexamen te hebben geprobeerd. Daarvoor

was ik geslaagd, en toen kon ik niet meer terug. Plots waren we vijf jaar verder en had ik mijn diploma.

Hoe ging het daar de vijf jaar in zijn werk?

Vooral in de eerste jaren kregen we een hele hoop bijvakken: muziektheorie, geschiedenis, stemvorming, praktische harmonie, Gregoriaans, muziekpsychologie, literatuurgeschiedenis, ... eigenlijk alles wat je maar kunt bedenken. Voor viool zat ik bij Elisa Kawaguti. Zij hield bijna elke maand een klasconcert en ging ook vaak eten met haar studenten. Sofie, Astrid en Griet (ook oud-leerlingen bij Kortjakje) waren daar ook bij en dat vond ik altijd heel gezellig.

Interview met oud-leerlinge: Joke Verswijvel

Kortjakje Nieuwsbrief

Vanaf mijn derde jaar kreeg ik ook les van Wim De Moor, een heel geslaagde keuze als tweede leraar.

Ik merkte tijdens die jaren dat ik eigenlijk veel liever in kamer-muziekbezetting speel dan solo. Daarom heb ik na mijn master-diploma nog een jaar Kamer-muziek gestudeerd samen met een paar vrienden en dat was het allerleukste jaar.

Al even afgestudeerd wat zijn je vooruitzichten, je wensen, je dromen...

Het voorbije jaar was wat chaotisch omdat ik werk moest zoeken en moeilijk vooruit kon plannen. Repeteren met diezelfde vrienden van hierboven is er zo weinig van gekomen en ik hoop dat dat volgende jaren anders wordt. Ook zou ik graag nog iets anders gaan bijstuderen, al weet ik voorlopig nog niet wat.

Je speelt al vele jaren mee in Amadeus, hoe ervaren je dat?

Amadeus vond ik al leuk vanaf de allereerste repetitie, ook al zat ik toen vanachter bij de derde violen en kon ik helemaal niet volgen. Ik hoop dat we eeuwig blijven bestaan en nog vele reizen zullen maken.

Wat heb je eigenlijk geleerd met je hele opleiding tot violiste?

Dat ik nog heel veel te leren heb, diploma of niet, maar dat vind ik juist een goede zaak.

Dat je je nooit met anderen mag vergelijken.

Dat intoneren beter gaat als je besluit dat valse noten niet strafbaar zijn.

Dat je nooit genoeg vrienden kan hebben.

Astrid

°17 oktober 1985, Leuven

Contactgegevens:
Jan Davidtsstraat 91
3010 Kessel-lo
0485/035740

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Welk beroep hebben/hadden je ouders?

Mijn vader was piloot bij Sabena en is net voor het faillissement op pensioen gegaan.
Mijn moeder was sociaal assistente en werkte voor het OCMW van Kessel-lo.

Als Suzuki-leerkracht ben je uiteraard geïnspireerd door het boek 'Opgevoed met liefde' van Shinichi Suzuki. Heb je nog andere boeken (buiten muziek en pedagogie) gelezen die je de moeite waard vond?

Ik lees heel graag maar vind, zoals iedereen waarschijnlijk, te weinig tijd om de boeken te lezen die ik wil.

Enkele van mijn favoriete boeken: De verborgen geschiedenis, de kleine vriend en het puttertje van Donna Tartt, To kill a mockingbird van Harper Lee, alle boeken van Karin Slaughter, verwante stemmen van Vikram Seth, ... zo kan ik nog wel even doorgaan.

Welke buitenlandse stad zou jij graag eens bezoeken?

Ik heb al heel wat citytrips gedaan maar heb er nog een heel aantal op mijn lijstje staan zoals New York, Istanbul, Venetië, Tokyo en zeker Buenos Aires

Wie is jouw favoriete sprookjesfiguur?

Assepoester !

Heb jij huisdieren?

Jazeker, onze hond (chocolade labrador) heet Asa en onze kat heet Pip en dat zijn dikke vrienden !

Charlotte

°3 februari 1991, Geel

Contactgegevens

Rozenberg 15

2400 Mol

0499/27 73 70

lotmaes@hotmail.com

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Welk beroep hebben/hadden je ouders?

Mijn moeder is vroedvrouw en mijn vader is leerkracht Engels- Nederlands.

Als Suzuki-leerkracht ben je uiteraard geïnspireerd door het boek 'Opgevoed met liefde' van Shinichi Suzuki. Heb je nog andere boeken (buiten muziek en pedagogie) gelezen die je de moeite waard vond?

Ons muzikale brein & Wat dansen we heerlijk van Toon Tellegen.

Welke buitenlandse stad zou jij graag eens bezoeken?

Barcelona! :) hier kan ik elke keer opnieuw naartoe

Wie is jouw favoriete sprookjesfiguur?

Als kleuterleidster vertel en lees ik al de sprookjes ongelofelijk graag maar waar ik elke keer toch dat tikkeltje meer kippenvel van krijg is repelsteeltje.

Heb jij huisdieren?

Een hond komt er als we in ons huis wonen maar nu om appartement hebben we er geen!

Daan

°15 september 1986, Duffel

Contactgegevens
Boomlaarstraat 45
2500 Lier
0485 464 530
devosdaan@yahoo.com

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Welk beroep hebben/hadden je ouders?

vader: filosoof, docent filosofie aan de Ku Leuven

moeder: pianiste, docent aan praktisch harmonie en piano aan het Lemmensinstituut

Als Suzuki-leerkracht ben je uiteraard geïnspireerd door het boek 'Opgevoed met liefde' van Shinichi Suzuki. Heb je nog andere boeken (buiten muziek en pedagogie) gelezen die je de moeite waard vond?

Woesten geschreven door Kris Vansteenbergh

Voor de rest ben ik niet zo'n lezer, toch niet van romans. Ik lees graag informatieve boeken en kranten.

Welke buitenlandse stad zou jij graag eens bezoeken?

Buenos Aires, de stad van de tango.

Daarnaast zou ik graag ook in steden komen uit andere culturen zoals Peking, Tokio, Moscou of eens naar Afrika

Wie is jouw favoriete sprookjesfiguur?

Ik heb nooit veel sprookjes gelezen en heb dus ook geen affiniteit met een sprookjesfiguur.

Heb jij huisdieren?

Ja, een hond: Renzo (golden retriever). We hebben Renzo uit het asiel gehaald.

Hilde

°15 april 1965, Lier

Contactgegevens

Vredelaan 33

2500 Lier

0473/67 71 10

hilde.buyens@telenet.be

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Welk beroep hebben/hadden je ouders?

mama: regentes

papa: hypotheekbewaarder

Als Suzuki-leerkracht ben je uiteraard geïnspireerd door het boek 'Opgevoed met liefde' van Shichi Suzuki. Heb je nog andere boeken (buiten muziek en pedagogie) gelezen die je de moeite waard vond?

"En uit de bergen kwam de echo" van Khaled Hosseini

Welke buitenlandse stad zou jij graag eens bezoeken?

Porto

Wie is jouw favoriete sprookjesfiguur?

Tinkelbel

Heb jij huisdieren?

2 katten

Veerle

°13-08-1967, Turnhout

Contactgegevens

Veerle.van.gorp1@telenet.be

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Welk beroep hebben/hadden je ouders?

Mijn vader was leraar en schoolhoofd

Mijn moeder gaf les, maar moest in die tijd stoppen wegens huwelijk, daarna werd ze 'fulltime moeke'

Als Suzuki-leerkracht ben je uiteraard geïnspireerd door het boek 'Opgevoed met liefde' van Shinichi Suzuki. Heb je nog andere boeken (buiten muziek en pedagogie) gelezen die je de moeite waard vond?

Lees heel graag en kan genieten van elk mooi boek

Welke buitenlandse stad zou jij graag eens bezoeken?

Tokio

Wie is jouw favoriete sprookjesfiguur?

de prinses op de erwt EN de kikkerkoning

Heb jij huisdieren?

Neen.

Wim

°14/10/1964, Duffel

Contactgegevens

Kattenberg 116
2140 Borgerhout
0477/523495
kortjakje@telenet.be

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Welk beroep hebben/hadden je ouders?

Mijn moeder werkte thuis zij was dus huisvrouw een nu wat uitgestorven beroep.

Mijn vader werkte bij openbare werken.

Als Suzuki-leerkracht ben je uiteraard geïnspireerd door het boek 'Opgevoed met liefde' van Shinichi Suzuki. Heb je nog andere boeken (buiten muziek en pedagogie) gelezen die je de moeite waard vond?

Vergeten straat van Louis Paul Boon, vond het idee geweldig.

Verzameld werk van Kafka, nadien nog veel in de realiteit tegengekomen

Schuld en boete van Dostoevski, toch mooi dat je je schuldbesef zomaar niet opzij kan schuiven.

Om 8 uur bij de Ark van Ulrich Hub, een boek dat alle volwassen kinderen zouden moeten gelezen hebben.

Welke buitenlandse stad zou jij graag eens bezoeken?

geef mij maar alle Franse steden en nadien al de Italiaanse

Wie is jouw favoriete sprookjesfiguur?

Uiteraard Assepoester, welke man droomt niet van een vrouw die constant 'ja ik kom al' zegt

Heb jij huisdieren?

Twee prachtige konijnen en een kale tuin

Straffe cellist met groeipotentieel: Daan de Vos

Kortjakje Nieuwsbrief

Daan de Vos, leraar cello bij Kortjakje en aanstaande papa, zit nooit om een kwinkslag verlegen. "Neen, nooit", antwoordt hij beslist wanneer we hem vragen of hij niet liever violist was geworden. Het is geen afkeer voor de viool die hem tot deze uitspraak brengt, maar eerder zijn niet aflatende liefde voor de cello.

Werd de liefde voor muziek met de papepel ingegeven ?

Toch wel. Mijn moeder was een professioneel pianiste en mijn broers en zussen speelden ook allemaal een instrument. Ik was vijf jaar toen ik zelf cello begon te spelen.

Vijf jaar is nog vrij jong, was het je eigen keuze om cello te spelen ?

Ik mocht kiezen welk instrument ik ging spelen, maar liefst geen viool omdat er al genoeg violisten in de familie waren.

Volgde je les volgens de Suzuki-methode ?

De Suzuki-methode was hier nog niet zo gekend, toch niet voor cello. Ik volgde daarom privélessen bij iemand in de muziekschool.

Muziek spelen vergt een zekere discipline. Hoe ijverig was jij eigenlijk ?

Laat ons het zo zeggen : mijn moeder stimuleerde in het be-
ging mijn muzikale bezigheden.
Na verloop van tijd ben ik zelf

meer ijverig geworden, maar dat heeft toch wel enige tijd gevegd.

Is er een kantelmoment geweest wat deze ijver heeft aangewakkerd ?

Misschien wel. Toen ik elf jaar was, kreeg ik de kans om deel te nemen aan de kamermuziekstage, die georganiseerd werd door Musica Mundi en die door ging in de Muziekkapel Koningin Elisabeth te Waterloo. Er waren cellisten te weinig. Ik mocht gaan voorspelen voor de organisatie en ik werd goed genoeg bevonden want ik mocht deelnemen. Les krijgen van gerenommeerde leerkrachten, zoals Thomas Fruhauf en concerten bijwonen van onder meer Micha Maisky was enorm inspirerend.

Veel ouders bij Kortjakje weten dat kinderen muziek aanleren niet altijd even gemakkelijk is. Is er ooit een moment geweest dat je wilde stoppen met cello spelen ?

In alle eerlijkheid, dat moment is er bij mij nooit geweest.

Wanneer besliste je om professioneel muzikant te worden ?

Op mijn vijftiende speelde ik mee op het slotconcert van een muzikale stage in Saint-Cas. Het was de definitieve klik die ik nodig had om nog harder te studeren. Een paar jaar later ontving ik in 2004 de YoTaM (Young Talented Musician) beurs van de Vlaamse overheid ter ondersteuning van jong Vlaams muzikaal talent. De beurs werd maar één jaar gegeven, want er was later geen geld meer.

Hadden andere broers en zussen geen invloed op je beslissing om muzikant te worden ?

Ik had mijn beslissing al gemaakt voor mijn broer Hans naar het conservatorium ging. Het mag duidelijk zijn dat ik mijn keuze in alle onafhankelijkheid heb genomen.

Wat wil je bereiken als muzikant ?
Ik wil kinderen graag de liefde voor muziek en specifiek cello overbrengen. Vandaar mijn keuze voor leerkracht, wellicht onbewust gevoed door mijn grootmoeder, die ook les gaf. Daarnaast vind ik concineren ook erg leuk. De combinatie van de twee maakt mijn werk heel erg boeiend.

Welke muzikanten zijn voor jou een rolmodel geweest ?

Mijn leerkracht aan het conservatorium Marie Hallynck en assistente Valerie Aimard, die mij perfect konden zeggen waar ik technisch nog aan moest werken.

Ben je naar het buitenland geweest om je daar verder te vervolmaken ?

Niet wat mijn opleiding cello betreft, wel voor mijn Suzuki-opleiding. Er kwamen geregeld gekende buitenlandse leerkrachten naar België om hier les te geven. Edmond Baert, zowat de pater familias van het cellogebeuren in België, speelde hierin een belangrijke rol. En hij speelt die zo mogelijk nog. Begin februari was er nog een verjaardagsconcert met 80 professionele cellisten om zijn 80ste verjaardag te

vieren. Om maar te zeggen hoe gekend en geliefd die man is onder cellisten.

Wanneer ben je voor het eerst in contact gekomen met de Suzuki methode en met Kortjakje?

Mijn broer volgde les bij Wim. Wim is naar mijn eindexamen cello komen luisteren en heeft toen gepolst of ik interesse had om bij Kortjakje te komen lesgeven en ik was onmiddellijk enthousiast. Ik ben dan onmiddellijk gestart met de Suzuki-opleiding en heb zelf mijn weg gezocht om te ontdekken en te onderzoeken wat de Suzuki-methode werkelijk inhoudt.

Welk level heb je ?

In de zomer van 2013 heb ik mijn eindexamen Suzuki afgelegd en sindsdien ben ik de trotse eigenaar van de 5 levels cello!

Wat doe je allemaal professioneel ?

Ik werk als leraar muzikale opvoeding in Berlaar en geef daarnaast celloles bij Kortjakje. Daarbuiten speel ik onder andere bij het kamerorkest La Passione en enkele kamermuziekensembles zoals het De la Haye-ensemble (piano, klarinet, viool, altviool en cello) en het

Septembertrio (sopraansaxofoon, accordeon en cello).

Wat zijn de meest positieve én de meest uitdagende ervaringen bij het lesgeven tot nu toe ?

De opbouw van mijn celloklas zonder enige twijfel! Het is fijn leraar te zijn van een enthousiaste groep cellisten, groot en klein! De sfeer onder de kinderen en de ouders is zeer goed. Tegelijkertijd is dit aspect ook erg uitdagend, alles staat of valt met het motiveren van de leerlingen. Als beginnende leerkracht is dat geen eenvoudige klus.

Hanteer je een autoritaire stijl van lesgeven of een eerder vrije stijl ?

Ik houd niet zozeer van het woord autoritair maar zou liever willen spreken over enige discipline. Laat het antwoord op deze vraag misschien even over aan mijn leerlingen.

Zou je het graag zien dat er leerlingen van jou later professionele cellisten worden ?

Ik wil vooral door de manier van lesgeven iets meegeven waarmee ze als mens iets zijn, dat ze gewoon graag met muziek bezig zijn. Als er dan cellisten uit voortvloeien dan is dat prima, maar dat hoeft niet. Ik verwacht wel inzet van mijn leerlingen en motivatie om te werken met de talenten die ze hebben. Dat vind ik belangrijk.

Cello en viool is het competitie of een gezonde samenwerking ?

Violisten en cellisten zijn anders, maar samenwerking is belangrijk. Je moet voor je instrument opkomen, maar het dient niet gezien te worden als een teken van competitie. Hoewel, cello blijft een mooier instrument (lacht).

Is er ooit een moment geweest dat je viool wilde doen ?

Neen, eigenlijk nooit. Ik heb ooit een les gehad van Wim, maar het sloeg bij mij niet aan. Maar ach, misschien was ik gewoon te jong toen ik het probeerde.

Heb je ooit in duo gespeeld met je broers en zussen ?

Vooral met mijn tweelingbroer heb ik vaak in duo opgetreden. Daarnaast speelden we samen met Leen van Tendeloo in een pianotrio.

Heeft de muziek je ook tot de liefde gebracht ?

Ik ken de liefde van mijn leven al van mijn tien jaar, van in de muziekschool en we zijn nu al elf jaar samen. Ze deelt de passie voor muziek en deelt onder andere deze ook graag met kinderen. Voor mij is liefde en muziek een perfecte cocktail.

Het is geen geheim dat je binnenkort papa wordt. Gaan je kinderen ook muziek volgen ?

Er zal een positieve stimulans zijn. Als ze zien dat hun papa musiceert met enthousiasme, straalt dat hopelijk af op de kinderen.

Het zal een huzarenstukje zijn om een leven als muzikant en een gezinsleven te combineren. Enig idee hoe je dat gaat aanpakken ?

Daar hebben we samen over gedacht en besproken maar veel hangt af van de situaties die zich zullen voordoen. Dat zullen we in september wel zien. Mijn vrouw begrijpt me evenwel en ondersteunt me. Dat doet veel.

Waar hoop je professioneel te staan in 2034 ?

Ik hoop de combinatie lesgeven-concerteren te kunnen

blijven doen om beter te worden als mens, als lesgever en als muzikant. En alle drie zijn ze belangrijk. Doelstellingen op lange termijn maak ik niet, ik probeer te blijven groeien. Als ik denk dat ik er ben, dan moet ik er mee stoppen.

*Paar vraagjes :
Lievingscomponist ?*

Niet direct, er zijn zo veel goede componisten

Lievelingsstuk ?

Kol Nidrei van Max Bruck is een prachtig werk, Bachiana nr5 van Villalobos

Studeren of optreden ?

Studeren dat heb je het meeste nodig, maar het summum blijft het optreden.

Kunst voor de kunst of kunst voor het geld ?

Je gaat er niet rijk van worden, maar het is niet de ambitie geweest om rijk te worden.

Mooiste concertzaal waar je hebt gespeeld ?

Grote Zaal in Berlijn - Bozar blijft in België één van de toppers of de zaal van het conservatorium indien hij zou worden gerestaureerd.

- week 12 – 19 juli 2014:
Vakantiestage in Bitché
- September 2014:
Cédric Allard (oud-leerling Wim) komt het lerarencorps versterken
- Oktober 2014:
Koen Rens, Wilfried van Gorp, Wim Meuris en Veerle Van Gorp starten aan het Koninklijk Vlaams Conservatorium te Antwerpen, departement Muziek, met doceren voor een Postgraduaat in De Suzuki Methode (Levels 1 – 3).
- 27 – 31 oktober 2014:
Herfststage
- November – December 2014:
Soloconcerten
- 4 januari 2015:
15.00 Nieuwjaarsconcert in deSingel te Antwerpen

Een beeld zegt meer dan
1 000 woorden

Kortjakje
Nieuwsbrief

Met dank aan Jeroen Lindeboom en Joke Emmerechts voor de mooie foto's
© joke.emmerechts.photographer@gmail.com